

[Arnth Jensen.]

faaet Nedskæringskniven lovlig langt ud af Ærmet; her er Ministeren nemlig kommet under Niveauet fra 1913—14. Understøttelsen var den Gang 120 000 Kr. Omregnet efter Pristallet skulde den nu være 188 400 Kr., altsaa 8 400 Kr. over det foreslaaede Beløb. Naar jeg ser hen til, at i 1913—14 var der 1 500 Seminarieelever mod ca. 1 700 nu, og ser hen til Forholdene, som de nu er for de unge Seminarister, naar de forlader Seminariet, synes jeg ikke, der er Grund til denne Nedskæring, medmindre Ministeren tænker paa at lade denne Understøttelse i højere Grad tilflyde Eleverne paa Privatseminarierne, end Tilfældet er nu, da disse Elever jo maa betale Undervisningspenge, hvad Eleverne paa Statsseminarierne er fri for — for Resten en Ordning, jeg i sin Tid under Behandlingen af Lovforslaget om Læreruddannelsen fandt forkert.

Maa jeg sige et Par Ord om Statens Lærerhøjskole. Den har jo i Aar holdt 75 Aars Jubilæum, og denne Begivenhed blev, som det sig hør og bør, fejret ved en Festlighed paa Skolen. Saa vidt jeg af de fremkomne Referater har kunnet skønne, blev der ved denne Lejlighed udtalt — og lad mig føje til for ikke at blive misforstaaet, efter min Mening *berettigede* — Takkeord. Denne Skole har været til stor Nytte for vor Lærerstand og derigennem forhaabentlig ogsaa for den danske Skole, og selv om jeg ikke helt deler den nuværende Forstanders, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Syn paa mangt og meget, indrømmer jeg, at han har gjort et nidkært og i mange Maader dygtigt Arbejde i den Tid, han har været Skolens Forstander. Naar jeg da omtaler Lærerhøjskolen her, er det ikke en Kritik af Forstanderens Arbejde, jeg ved denne Lejlighed vil fremsætte, men jeg vil gøre nogle Bemærkninger i Anledning af nogle Beregninger, som Forstanderen har gjort angaaende Udgifterne ved Skolen, Beregninger, som han har ladet tilflyde Offentligheden dels gennem Pressen, dels gennem Aarsberetningen, som er omdelt her i Rigsdagen. I denne Aarsberetning, som sikkert efter det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Mening, hvad Udstyrelse angaar, har faaet den rigtige Farve — det ærede Medlem talte jo forleden om Far-

ver, og jeg maa indrømme, at her er det ærede Medlems Farvesans kommet til sin Ret —, i denne Aarsberetning Side 18 og bl. a. i „Vestsjællands Social-Demokrat“ for 31. August oplyser det ærede Medlem, at i 1923—24, det sidste Aar, i hvilket afdøde Forstander Olrik ledede Skolen, var Udgiften pr. Elev 757 Kr., medens den i 1931—32 var 294. Nu tror jeg ikke, det har været Forstanderen, Hr. Vilhelm Rasmussens Mening gennem disse Tal at forherlige sig selv, det ligner ham ikke; men den Beregningsmaade, som her er brugt, kan jeg ikke uden videre godkende. Lærerhøjskolens Udgifter er delt i to Dele, nemlig de Udgifter, der medgaar til Aarsundervisningen, og de Udgifter, der medgaar til korte Feriekursus. Da Lærerhøjskolens væsentligste Opgave er Afholdelse af Aarskursus, maa man for at finde, hvad en Aarskursist koster, regne ikke alene Udgifter til Timeløn og Stipendier, men alle andre Udgifter ved Lærerhøjskolen minus Udgifterne til de korte Kursus. Lad os se, hvordan Forholdene stiller sig, naar vi gør det. I 1914—15 var Udgiften 70 756 Kr. for 138 Aarselever. Det bliver 513 Kr. pr. Elev, og omregnet efter det nuværende Pristal bliver det 804 Kr. pr. Elev. I 1923—24, altsaa det Aar, Forstanderen nævner i sin Beretning, var Udgiften 107 936 Kr. for 110 Aarselever, altsaa 981 Kr. pr. Elev. Omregnet efter det nuværende Pristal bliver det 737 Kr. pr. Elev. I 1930—31 var Udgiften 178 814 Kr. for 277 Elever, altsaa pr. Elev 645 Kr. Man vil se, at den reelle Forskel paa Omkostningerne pr. Elev for Aarene 1923—24 og 1930—31 er 92 Kr. og ikke, som den udsendte Beretning giver Udseende af, 463 Kr. Men dertil kommer saa noget andet, nemlig at af Antallet 277 Aarskursister er der efter min Mening faktisk kun 127 hele Aarskursister, om man kan bruge det Udtryk, idet 150 af Eleverne hver har haft under 10 Timers Undervisning om Ugen, det vil sige, at en stor Del Lærere og Lærerinder fra København og Omegn foruden at passe deres Gerning ved deres Skoler er mødt nogle faa Timer om Ugen paa Lærerhøjskolen. Dette laster jeg ikke, det kan være meget godt, og det er praktisk, men uden videre at regne dem som Helaarselever i Statistikken i Forhold til en tidligere Tid lader sig vist ikke gøre. Jeg maa derfor bede Forstander Vilhelm Rasmussen i Frem-